Retrobament entre fotògraf i fotografiat 30 anys després

Jordi Play va retratar Jaume Solé el 1991 per a un treball d'estudis i ara s'han tornat a trobar, per casualitat, gràcies a una exposició a La Mercè

Jordi Play, Jaume Solé i Marta Vila, ahir durant el retrobament a La Mercè.

El Centre Cultural La Mercè [https://www.diaridegirona.cat/tags/centre-cultural-la-merce.html]acull, des del 8 d'abril i fins aquest diumenge,l'exposició [https://www.diaridegirona.cat/tags/exposicions.html?p=2]fotogràfica 1991 del fotògraf Jordi Play; dins del marc del festival Mirades, organitzat pels Amics de la fotografia de Torroella de Montgrí.

Les imatges es van capturar fa trenta anys al Centre d'Educació Especial Pont del Dragó, a Barcelona, on s'ofereix formació professional per a joves amb disfuncions físiques severes, com paràlisi cerebral, distròfia muscular o espina bífida, entre d'altres.

La inauguració d'aquesta mostra a Girona ha propiciat el retrobament entre l'autor de les fotografies i Jaume Solé, un dels protagonistes. I tot gràcies a Marta Vila, infermera de l'hospital Trueta i amiga personal de Solé, que els va posar en contacte després de reconèixer-lo a les imatges que pengen al claustre.

«Li vaig dir: Jaume, t'he vist en una foto. I ell em va contestar: D'on ha sortit això?», va explicar Vila. I aquell mateix dia, 16 d'abril, es van trucar per concretar la trobada que es va fer ahir a La Mercè.

Jaume Solé pateix paràlisi cerebral i va ser un dels primers joves que va assistir al centre Pont del Dragó als inicis de la seva fundació, el 1987. Durant sis anys, va formar-se professionalment en informàtica, disseny gràfic i muntatge audiovisual. Allà, va coincidir amb el fotògraf Jordi Play i la seva càmera.

Marta Vila va conèixer Solé un estiu a Platja d'Aro, ara fa quinze anys, fent de voluntària a la Fundació Catalana per la Paràlisi Cerebral. «Una de les meves tasques era fer-li el suport per a la vida diària», va explicar ahir. Des d'aquell moment, han mantingut el contacte i l'amistat.

Que Jaume Solé i Jordi Play es retrobessin, ha estat fruit d'una «sèrie de casualitats», va dir el fotògraf. El fet és

que és la primera vegada que aquestes fotografies s'exposen.

Play va realitzar el reportatge quan encara estudiava i les imatges «es van quedar al meu arxiu personal, després d'aprovar l'assignatura». Ara, amb l'aturada per la pandèmia, va digitalitzar els negatius i les va enviar al Festival Mirades «perquè les tenia a l'escriptori de l'ordinador quan va sortir la convocatòria».

Solé va explicar que veure les fotografies, l'ha fet pensar. «Em remou records agradables, però d'altres que no ho són tant». L'objectiu del centre és millorar la comunicació, la manipulació i la mobilitat, gràcies a les noves tecnologies. I això ho ha aconseguit.

Solé ha anat guanyant autonomia amb els anys i ara porta una cadira elèctricaque dirigeix amb la barbeta, en lloc d'haver-se d'esperar que algú el mogui com feia el 1991. Per expressar-se, ho fa a través d'una cartolina plastificada, assenyalant lletra per lletra amb el licorni -un pal llarg amb cinta que porta lligat al cap-.

«Les noves tecnologies m'han facilitat la vida, però encara falta que la societat ens doni més oportunitats». I en aquesta línia, va dir que ningú l'ha contractat per treballar del que ha estudiat perquè «tot i ser molt perfeccionista, vaig lent».

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona/2021/04/29/retrobament-fotograf-fotografiat-30-anys/1102495.html?utm_source=rss